

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

QUI EREN LES BRUIXES DE L'EBRE?

Història. El Museu de les Terres de l'Ebre acull una mostra que relata la història de la persecució d'aquestes dones

MARIA NOCHE BO
AMPOSTA

Qui eren realment aquestes dones denominades 'bruixes'? Quina història hi ha al darrere d'aquestes dones que durant l'edat mitjana i l'edat moderna van ser jutjades i executades sense un judici legítim, acusades de provocar tempestes que arruïnaven les collites, de practicar mal d'ull i assassinats, i invocar els diables?

El Museu de les Terres de l'Ebre, a Amposta, acull l'exposició 'Per bruixa i metzinera: la cacera de bruixes a Catalunya i les Terres de l'Ebre'. Un petit relat i una mostra del fenomen de la cacera de bruixes, des de la seva gestació a l'edat mitjana fins als rastres que

bruixa i amb la desconstrucció de molts tòpics antics.

Un fenomen que molts cops sembla quedar gairebé en l'oblit, fins i tot entès com a fruit de fantasies i comptes. Pot ser aquesta il·lusió del fenomen com a 'irreal', pot provocar que passi per alt el fet que en el període comprès des dels anys 1940 fins a gairebé l'època moderna, a Europa, la cacera de bruixes va posar fi a la vida de 60.000 dones.

Els documents relaten que durant l'edat mitjana, a les Terres de l'Ebre, existien dones que duïen a terme pràctiques amb influències paganes. Dones que en aquell moment eren considerades inofensives, fins que va arribar l'època moderna, quan les 'bruixes' van

Fins al juliol

L'exposició es pot visitar a la sala d'exposicions temporals del Museu de les Terres de l'Ebre, Amposta, fins al pròxim dia 29 de juliol.

diabòlica. S'iniciava així una gran repressió i persecució contra totes aquelles que poguessin estar practicant la bruixeria. Una persecució que es va estendre des del segle XVI fins gairebé finals del XVIII.

Aquestes dones eren acusades habitualment pels seus propis veïns, els quals les culpaven de les males collites, les malalties o les tempestes, i posteriorment eren cruelment castigades.

El seu destí quedava llavors en mans de tercers i només tenien dues opcions. Si queien en mans de les institucions legislatives, els esperaven una sèrie de tortures que acabaven amb l'autoacusació i mort a la foguera. I si tenien la 'sort' que el seu procés arribés a la Inquisició, les penes eren més

